

Goedkeuring van toetreding voor Suriname en de Nederlandse Antillen tot het Verdrag van Genève van 20 April 1929 ter bestrijding van de valse munterij (Stb. 1932, no. 285)

MEMORIE VAN TOELICHTING

No. 3

Het Verdrag van Genève van 20 April 1929 ter bestrijding van de valse munterij (*Stb.* 1932, no. 285) is destijds alleen voor het Rijk in Europa aanvaard. Voor toepassing van het Verdrag op Suriname en de Nederlandse Antillen oordeelde men toen geen voldoende belang aanwezig, terwijl toetreding voor Nederlandsch-Indië afhankelijk zou dienen te zijn van de aanvaarding van het Verdrag door andere Oosterse landen.

Tijdens de laatstgehouden Conferentie van de Centrale Bureaux voor de Bestrijding van de Valse Munterij adviseerde de Commission Internationale de Police Criminelle de niet aangesloten landen tot toetreding tot het Verdrag van Genève. Sindsdien werd van de zijde van de Nederlandse Antillen de wens te kennen gegeven, dat het Verdrag op dit gebied van toepassing zou zijn. Desgevraagd had ook Suriname hiertegen geen bezwaar. Voor Nieuw-Guinea bestaat vooralsnog geen aanleiding tot toepasselijkverklaring zolang de Oosterse landen nog niet tot het Verdrag zijn toegetreden.

Toetreding tot het Verdrag voor de Overzeese Rijksdelen is mogelijk ingevolge artikel 24 van het Verdrag, waarbij de Verdragsluitende Partijen zich dit recht hebben voorbehouden voor haar kolonies, overzeese gewesten, protectoraten of gebieden onder souvereiniteit.

Artikel 23 van het Verdrag bepaalt, dat toetreding tot het Verdrag insluit, dat de wetgeving en de administratieve organisatie van een toetredend land in overeenstemming zijn met de in het Verdrag gestelde regels, Suriname en de Nederlandse Antillen voldoen aan deze voorwaarden.

Op grond van het bepaalde in artikel X van de Interim-regelingen voor Suriname en de Nederlandse Antillen zijn de Landsregeringen over dit ontwerp van wet gehoord. Zij kunnen zich er mede verenigen.

Aan het verzoek van de Landsregering der Nederlandse Antillen zal worden voldaan door ingevolge artikel 16, sub c, alinea's 3 en 4, van het Verdrag van Genève de bij het Verdrag aangesloten Partijen te doen weten, dat voor de Nederlandse Antillen steeds een vertaling van de rogatoire commissie in de Nederlandse taal door de verzoekende autoriteit zal dienen te worden overgelegd.

De Minister van Overzeese Rijksdelen,

W. J. A. KERNKAMP.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

J. W. BEYEN.

De Minister van Justitie,

L. A. DONKER.